

Παρατηρήσεις στο κείμενο "Θέσεις για την
πολιτική στρατηγική του ΠΑΣΟΚ"

(Οι παρατηρήσεις αντιστοιχούν στις παραγράφους
του κειμένου)

I. Το ΠΑΣΟΚ παράταξη εφουσίας.

α) Η διατύπωση "Στόχος της πολιτικής μας είναι
..... η διασφάλιση της χώρας από τις δυνάμεις
της εφουσίας" μοιάζει με παραφρασμένη του ξεπερασμέ-
νου κομμουνιστικού "διασφάλιση της χώρας από την
εργατική τάξη" για λογαριασμό και των άλλων τάξεων.

Εφόσον η πραγματικότητα του προγράμματος του σο-
σιαλιστικού εναρμονιστικού προϋποθέτει την ευρύτερη
κοινωνική συναίνεση, η σωστή διατύπωση θα πρέπει
να προβάλει την άσκηση της κυβερνητικής εφουσίας
από τις συμμαχικές δυνάμεις εφουσίας.

β) Ο όρος "αλλαγή" θα πρέπει να απορριφθεί από
το κείμενο, εντός των άλλων λόγων και γιατί ήδη
εμφανιζότανε από το ΠΑΣΟΚ και αντιμαστα-
θόνη στις τελευταίες προεκλογική περίοδο με τη
"μεταρρύθμιση" κ.τ.τ.

Για την αρμονική ιδεολογική ενότητα του κειμένου
αυτού με την "πρόταση για διασφάλιση" θα πρέπει
να χαρακτηρισθείται απουριστικά ο όρος "σοσιαλιστικό
εναρμονιστικό" ο οποίος, κατ'είη κακίαν, έστω και
με την "τυχαία" σύρραξη του, αποτελεί αυτή τη στιγμή
το ιδεολογικό-πολιτικό στίγμα του Κ.Σ. με τη διαφο-
ρετική πρόταση που διακροχώνει το περιεχόμενό του.
Η επανέλαση κατοχυρώνει.

II. Το ΠΑΕΟΚ ως αντιπολίτευση,

α) Αποστολή του ΠΑΕΟΚ ως αντιπολίτευση δεν μπορεί να είναι η παρουσία της Διμής του "εναλλακτικής" πρότασης, αλλά της Διμής του "άλλης" πρότασης, αφού οι διάφορες εναλλακτικές λύσεις ανέχουν την "ίδια" λογική αντιθετικότητας που προβλέπεται, προσφέροντας διάφορες παραλλαγές της. Εδώ, όμως, αλλάζουμε και τη λογική-θέση.

β) Όχι "να συντρέχει με την παρουσία του στη Βουλή και τις τοποθετήσεις του", αλλά "με τις τοποθετήσεις του μέσα και έξω από τη Βουλή".

III. Η Ν.Α. Το νέο ιδεολογικό πρόσωπο της Αριστεράς. Παράγραφοι (β).

Στον πολιτιστικό-κοινωνικό τομέα, το αντίθετο της αεικής ηθικής δεν μπορεί να είναι μία "ερασιμική ηθική" γιατί έτσι η αποπολιτικοποίηση που προωθεί η συντηρητική παράταξη περιτονώνεται. Η αποπολιτικοποίηση της δημόσιας ζωής στους τομείς αυτούς επιδιώκει την επιβολή μιας στατικής και στατικής ηθικής που θα απουφεί και κακάντην της γνώσης και τις παιδείας και έτσι την απόρριψη των αδιεξόδων της νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Οι έννοιες "παιδαρχία", "επιτηδεύματα", "ομορφένεια" δεν είναι από μόνα τους ηθικές ή ανήθικες, αλλά γίνονται τέτοιες ή αφοιωτικές ανάλογα με το ουσιαστικό περιεχόμενο που τους δίνει η μία ή η άλλη αντίληψη. Για παράδειγμα η ομορφένεια στο τρίπτυχο

"Ματρίλ-Θρησκεία-Οικογένεια" είναι ότι το πιο απουροστυχό και απουροστέο, ενώ είναι βέβαιο ότι ο σοσιαλιστικός ενσυχονισμός, όταν έλθει στην εφουσία του, θα απαιτήσει και περίθαλψη και ευμερή εργασία.

Συνεπώς η αστική συντηρητική υδινή βρίσκεται σε αντίθεση με τη σοσιαλιστική κριτική υδινή, επειδή η τελευταία επιδιώκει την προαγωγή της μαζικής παιδείας, της γλώσσας και στοχεύει στην κριτική κοινωνική στάση του ατόμου.

V. Οι επικρίσεις της οικονομικοπολιτικής εξέλιξης.

Δεν γίνεται καμία αναφορά στους έθνη και υπαλλήλους και συναισθηματικά στα χαρακτηριστικά του μεσαίου στην Ελλάδα που είναι, μεταξύ άλλων, το μικρό μέγεθος, οι ανεπαρκείς ρυθμοί αύξησης και ανάπτυξης, η εξάρτηση του από το ξένο μεσαίο, προκειμένου για το εμπορικό μεσαίο ο διεθνές του χαρακτήρα κλπ. Κοιτούμε δεν μπορούμε να μιλήσουμε για εθνικό εθνικό μεσαίο, τους άριστους μετάρους και η Ν.Α. για "εθνική ανεξαρτησία", αφού η οικονομικοπολιτική επιβίωση της τάξης που αυτή ευνοεί ποσότητα, συνδέεται και εξαρτάται από τις ποικίλες διακυβερνητικές με το μεσαίο έθνη κωφών.

Εξάλλου για γενική επίκληση της οικονομικοπολιτικής εξέλιξης, θα πρέπει να προστεθεί ο αμεσοκοινωνικός αυτού του χάου και του τόπου με την εισαγωγή

από τη Δεξιά κοινωτικών, ποζιτιβικών, ποζιτιβικών
και κλιών προτύπων που συνάδουν στις φιλετι-
νές αντιλήψεις της μετασοσιαλιστικής τάξης, για
συνέπεια, την οποία η ποζιτιβική της Ν.Δ.,
κατά τη Διαδικασία ένταξης της χώρας στο διεθνές
περιβάλλον και στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες,
θα επιδεινώσει.

Έτσι, άρρωστε, συνδέεται η ανάμειξη αυτή και με
το στρατηγικό στόχο της διατήρησης των ιδιαί-
τερων χαρακτηριστικών της Ελληνικής Κοινωνίας.

VI. Στρατηγική ενιαία δράση των δυνάμεων της εργασίας.

Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που έγιναν στην
παράγραφο (I, α) η σωστή διατύπωση είναι:
"Στρατηγική ενιαία δράση με τις δυνάμεις της
εργασίας."

VI, α. Άξονας της στρατηγικής θα πρέπει να
είναι η περιγραφή και ένταξη σε κοινό πρόγραμμα
των αιτημάτων των κοινωτικών φορέων και όχι
ο "συνεχής διάλογος", ο οποίος είναι απλώς
η διαδικασία για τη διατύπωση και εξέταση
των προβλημάτων.

Τόπος θα πρέπει να προστεθεί παράγραφος
(ε) για μία ποζιτιβική ποζιτιβική παρέμβαση
του αμεσοκοινωνικού του κοινωτικού και περιβα-
λλοντικού και τοπίου και προαγωγής της παιδείας
και καλλιέργειας του λαού μας.

Γ. Νικολοπούλου